

på venteliste i måske endda ganske mange år. Her kan man altså dispensere, fjerne ventelisterne og lade de fremmede komme foran. Det er heller ikke rimeligt, og det er en forskelsbehandling, som selv indenrigsministeren tidligere har udtalt sig imod. Indenrigsministeren har jo offentligt udtalt, at positiv forskelsbehandling er at gøre de fremmede en bjørnetjeneste, og jeg er ganske enig med indenrigsministeren. Jeg forstår bare ikke, at indenrigsministeren fremsætter forslag, der er i direkte modstrid med, hvad ministeren selv har sagt.

I det andet forslag er der tilsyneladende tale om opstramninger. Ud fra overskrifterne til nogle af paragrafferne kunne det i hvert fald godt se ud, som om det var tilfældet. Men samtidig følger der stribevis af undtagelser med, og de bevirker, at loven næppe får den store betydning. Det vil vi komme til at se.

Jeg er ganske enig i Venstres og De Konserveratives indvendinger i debatten, og jeg håber meget, at Venstre og De Konserverative – som formentlig bliver inviteret med til forhandlingsbordet i modsætning til Fremskridtspartiet – vil holde fast i, at den såkaldte 3-års-regel bliver udvidet til 7 år. Det håber vi meget at Venstre og De Konserverative får held med.

Vi er også meget enige med Venstre og De Konserverative i, at det væsentlige problem er, at man med forslaget tvinger kommunerne til at modtage et bestemt antal flygtninge. Jeg har dog hørt, at den konservative ordfører – i hvert fald officielt – har udtalt, at det kunne være lidt sukker på forslaget, hvis det var sådan, at staten skulle betale udgifterne. Ja, måske, men principielt er vi enige i, at det ikke skal være sådan, at kommunerne bliver tvunget til noget. Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at kommunerne helt frivilligt skal kunne bestemme, hvor mange udlændinge de ønsker at tage imod.

Hvis det stod til Fremskridtspartiet, blev lovgivningen først og fremmest ændret på en sådan måde, at tilstrømningen af udlændinge til Danmark blev begrænset. Det kunne bl.a. gøres ved at ophæve de facto-begrebet, de facto-begrebet, som jo dækker over personer, som ikke er flygtninge, men er i en flygtningelignende situation og derfor ikke er blandt dem, vi internationalt er forpligtet til at modtage. Ved at modtage dem strækker vi os længere, end de fleste af de lande, vi sammenligner os med, går med til. Det har vi kunnet se af, at en eller måske endda flere grupper af såkaldte flygtninge, som ikke er i stand til at få opholdstilladelse

i andre lande, bevidst søger mod Danmark, fordi de ved, der er en særlig stor mulighed for at få opholdstilladelse i Danmark.

Det andet, man burde gøre, var at fratage Dansk Flygtningehjælp dens vetoret. I det øjeblik, det skete, ville systemet køre langt mere smidigt og langt mere retfærdigt efter vores opfattelse. Det er også vores opfattelse, at når det gælder dem, der kommer til Danmark og får lov til at blive i Danmark, burde vi være langt mere konsekvente med hensyn til udvisning af dem, der begår kriminalitet her i landet, end vi er i dag.

Det er vores opfattelse, at det skal sikres, at flygtninge ikke bliver gjort til indvandrere. Flygtninge er personer, som midlertidigt er i Danmark, og i stedet for det, ministeren nu lægger op til, burde der gøres en stor indsats for at forberede dem på at vende tilbage til deres hjemland og uddanne dem til de funktioner, de typisk skulle udføre, når de var vendt tilbage og skulle hjælpe med genopbygningen af deres eget land. Man skulle også sørge for, at de pågældende kommer hjem, så snart det er muligt at komme hjem, for efter Fremskridtspartiets opfattelse er det helt forkert, at flygtninge bliver integreret.

Det er også en helt forkert måde, både regeringen og myndighederne arbejder på i øjeblikket, når man i den grad klientgør de fremmede, når de kommer til Danmark. Det er at gøre dem en bjørnetjeneste. I stedet skulle man selvfølgelig stille krav til de fremmede, for det ville alt andet lige lette integrationen for dem, der skal integreres i det danske samfund. Vi ved jo, at hvis vi kigger på nogle af de lande, vi i øvrigt sammenligner os med – Canada, Tyskland og England f.eks. – hvor der stilles krav til de udlændinge, der kommer til landet, har de langt nemmere ved at blive integreret i det omfang, de skal integreres.

Endelig er det vores opfattelse, at der skal foretages nogle væsentlige opstramninger med hensyn til tildeling af dansk statsborgerskab, men det kommer vi jo nærmere ind på ved en anden lejlighed.

Alt dette ville være relevante tiltag på udlændingeområdet, og det ville være i overensstemmelse med, hvad den nuværende indenrigsminister udtalte, da der i hans sidste borgmesterdage var udsigt til, at han ikke længere skulle være aktiv i dansk politik. Da turde borgmester Thorkild Simonsen udtale de berømte ord, og de var fint i overensstemmelse